

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Пловдив, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Славка Г. Димитрова

Членове: Силвия Ал. Цанкова
Екатерина Ст. Роглекова

при участието на секретаря Христина П. Николова
като разгледа докладваното от Славка Г. Димитрова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20225300600075 по описа за 2022 година

С Присъда №260031 от 27.10.2021г. постановена по НЧХД №459/2019г. по описа на Асеновградския районен съд IV н.с., подсъдимият Р. Д. Р. е признат за виновен в това, че на 10.06.2019г. в с. И., община А., обл. П. е причинил на Р. М. К. лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК – престъпление по чл.130 ал.1 от НК и на основание чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност като му е наложил административно наказание глоба в размер на 1900 лева.

Подсъдимият е осъден да заплати на гр. ищец и частен тъжител Р. М. К. сумата от 15 000 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от деянието по чл.130 ал.1 от НК и сумата от 53,20 лева обезщетение за претърпени имуществени вреди.

В тежест на подсъдимия са възложени и направените по делото разноси.

Недоволен от постановената присъда е останал подсъдимият, който чрез защитника си адв. Д. П. я обжалва с оплаквания за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост. Твърди се, че съдебният акт е постановен в

противоречие със събраните по делото доказателства и неправилната им оценка. Прави се искане осъдителната присъда да бъде отменена, като въззивният съд се произнесе с нова – оправдателна.

В съдебно заседание пред въззивния съд подсъдимият лично и със защитника си поддържа подадената жалба с наведените доводи. В пледоарията си адв.П. изтъква допълнителни доводи, че първият съд в мотивите си не е подложил на анализ показанията на разпитаните свидетели и не е изложил достатъчно убедителни съображения защо на едни дава вяра, а на други не. Правят се оплаквания, че мотивите не отговарят на изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, което се приравнява на липса на мотиви, твърди се противоречие между мотиви и диспозитив на присъдата. Излагат се съображения, че уваженият граждански иск за неимуществени вреди е прекомерно завишен.

Повереникът на тъжителката адв.Л. счита постановената присъда за правилна и законосъобразна и пледира да бъде потвърдена от въззивния съд.

Пловдивският окръжен съд, проверявайки изцяло законосъобразността и обосноваността на обжалваната присъда, във връзка с направените оплаквания и служебно, съобразно правомощията си визирани в чл.313 и чл.314 от НПК, намира за установено следното:

При извършената въззивна проверка на атакуваната присъда окръжният съд констатира, че при съдебното разглеждане на делото са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 и т.2 от НПК, което е основание за нейната отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Асеновградския районен съд.

Районният съд е допуснал грубо нарушение на основните принципи визирани в разпоредбите на чл.18, чл.105 ал.2, чл.106 и чл.107 от НПК. От материалите по делото е видно, че на проведеното на 08.10.2019г. съдебно заседание е даден ход на съдебното следствие и след доклада на частната тъжба от частния тъжител подсъдимият, поканен да дава обяснения, е заявил, че на този етап няма да дава такива. В хода на съдебното следствие подсъдимият Р. не е бил разпитван, респективно не е дал обяснения пред съда

по възведеното му с тъжбата обвинение. В мотивите към присъдата на л.268 от съдебното дело районният съд е приел, че кредитира частично обясненията на подсъдимия в частта относно развилите се събития преди отиването им в с. К., защото се подкрепяли от показанията на изброените поименно свидетели, както и от приложената по делото докладна записка и огледа на СД от тел.112 и не кредитира тези относно действия му спрямо частната тъжителка Р. К., тъй като се явявали напълно опровергани от показанията на свидетелите А. С., Н. С. ,П. Я., медицинските документи и експертните заключения. Първостепенният съд е третира и оценил като обяснения думите на подсъдимия в хода на съдебните прения при дадената му възможност за лична защита, в нарушение с основополагащите принципи в наказателното производство. По този начин е допуснато грубо нарушение на чл.105 ал.2 от НПК и чл.106 от НПК. Като последица от тази процесуална незаконосъобразна дейност, вътрешното убеждение на проверявания съд е формирано чрез подмяна на регламентираната в НПК рамка за събиране, проверка и оценка на доказателствата и доказателствените средства - обяснения на подсъдимия дадени при разпит на съдебното следствие. Несъмнено е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, довело до ограничаването на процесуалните права, както на подсъдимия, така и на частния тъжител, защото са били поставени в положение да научат едва от мотивите на присъдата, че въпросите за вината и отговорността се основават на доказателствени източници, чието съдържание не им е известно.

Отделно от това при изготвянето на мотивите районният съд не се е съобразил и с изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, което поставя в невъзможност въззивната инстанция да извърши проверка на законосъобразността на формираното вътрешно убеждение на съда при решаване на въпросите по чл.301 от НПК. В тази връзка резонен се явява упрекът във въззивната жалба на защитата на подсъдимия за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първия съд и претендираната и на това основание отмяна.

Съдът не е изпълнил задължението си да посочи въз основа на кои доказателства е възприел изложените фактически обстоятелства, а при противоречие в доказателствените източници да изложи убедителни

съображения защо едни от тях приема, а други отхвърля. В мотивите на обжалваната присъда се констатира празноти по оценката на един или друг източник на доказателства, като в случая не става дума за лаконичност, а за липса на съображения и цялостен анализ на наличната по делото доказателствена съвкупност. Така например, обсъждайки наличните противоречия в гласните доказателства, съдът съвсем пестеливо е посочил, че кредитира показанията на свидетелите А. С. и Н. С., че именно подсъдимият е причинил установените наранявания на частната тъжителка, тъй като същите се подкрепят от заключението на съдебномедицинската експертиза за нанесени в различни области на тялото множество травми. Съображенията за доказателствената основа на направените изводи са напълно декларативни, защото съдът не е положил усилия да ги обоснове анализирайки тяхното съдържание и да ги съпостави по между им и с другите доказателствени източници.

По същия начин и съвсем схематично са отречени като опровергани показанията на другата група свидетели – очевидци свидетелите Р. Р., А. Ч. и Р. К., които излагат противоположна версия за случилото се на инцидента – че подсъдимият не е нанасял удари на частната тъжителка, че тя е паднала сама на земята и се е ударила. Съдът е спестил процесуални усилия като в мотивите не е обективизирано каквото и да е качествено обсъждане и логическа проверка на показанията на тези свидетели. Заключениета на съдебномедицинската експертиза и на съдебнопсихологическата експертиза на пострадалата са описани във възприетата фактическа обстановка, но също не са били обсъдени в мотивите и не са направени фактически и правни изводи въз основа на тях при оценката на гласните доказателства. Съвсем формално е посочено, че механизма сочен от свидетелите Р., Ч. и К. се явява напълно изключен от експертните заключения. Прегледът на мотивите показва, че съдът не е изпълнил задължението си да обсъди надлежно и обективно информацията съдържаща се в гласните доказателства в контекста на предмета на доказване – за конкретната проява на подсъдимия и неговите действия по време на инцидента.

Без анализ са останали и показанията на свидетелите П. Я., Н. А., както и направения оглед на СД- диск от телефон 112, материализиран в съдебния протокол досежно подадените сигнали на тел. 112 в нощта на инцидента от

съпругата на подсъдимия св.Ж. С. и от св.А. С.

Така за контролиращата инстанция не става ясно въз основа на кои доказателства първият съд е основал вътрешното си убеждение, при липсата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

При това положение въззивният съд е поставен в невъзможност да провери законосъобразността на формираното вътрешно убеждение на районния съд при решаването на въпросите по чл.301 от НПК, поради липса на мотиви.

В контекста на изложеното настоящият съдебен състав намира, че при съдебното разглеждане на делото са нарушени процесуалните изисквания за събиране на доказателствата, за тяхната проверка и надлежна оценка, а в мотивите на атакуваната присъда се констатира празноти и липса на съображения по оценката на доказателствените източници.

Предвид въведеното отменително основание по чл.335 ал.2 вр. чл.348 ал.3 т.1 и т.2 от НПК обсъждането на доводите във въззивната жалба по съществото на делото се явява безпредметна, доколкото тяхното решаване от въззивния съд би довело до недопустима подмяна на волята на първия съд.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.1 вр. чл.335 ал.2 вр. чл.348 ал.3 т.1 т.2 от НПК Пловдивският Окръжен съд намира, че обжалваната присъда следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на Асеновградския районен съд, поради което и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда №260031 от 27.10.2021г. постановена по НЧХД №459/2019г. по описа на РС Асеновград IV н.с. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

На основание чл.340 ал.2 пр.2 от НПК страните да бъдат уведомени писмено за изготвеното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____